

בש"פ 5309/24 - מתן חן נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 5309/24

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

מתן חן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 25.06.2024 בעמ"ת 24159-06-24 שניתנה על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

בשם המבקש:

עו"ד

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

הבקשה נסובה על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט נ' אבו טהה) מיום 25.06.2024 בעמ"ת 24159-06-24, בגדרה בוטלו החלטות בית משפט השלום (כבוד השופט י' בן הרוש) מימים 28.05.2024 ו-10.06.2024 במ"ת 57447-05-24 - הכל כפי שיפורט להלן.

תמצית ההליכים קמא

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של החזקה ושימוש לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; וכן עבירה של יצוא, יבוא מסחר והספקת סמים מסוכנים לפי סעיף 13 ו-19א לפקודה זו.

על-פי האישום הראשון, ביום 04.06.2023, סוכן סמוי, שלו קשרי חברות עם המבקש, יצר עמו קשר באמצעות הודעת WhatsApp וביקש שיספק לו סם מסוכן. בהמשך לכך, התקשר המבקש לסוכן וסיכם אתו כי יספק לו 50 גרם של סם מסוכן מסוג מטילמטקטינון במחיר של 70 ש"ח לגרם. בו ביום, סיכמו השניים להיפגש. בהגיעו למקום, הניח המבקש על ספסל שקית עם הסם במשקל של 49.35 גרם, הסוכן לקח את השקית ומסר למבקש בתמורה סך של 2,500 ש"ח ואמר לו כי יעביר את היתרה

בהמשך. עובר ליום 20.06.2024, נפגשו השניים בשנית, הסוכן סיפר למבקש על מצבו הכלכלי הרעוע והחובות שרובצים על כתפיו. כתוצאה מכך, החליט המבקש לוותר לסוכן על היתרה בסך של 1000 ש"ח.

על-פי האישום השני, ביום 15.05.2024, נתפסו בחדר השינה שבביתו של המבקש סמים מסוכנים מסוג מתקאטינון, קטאמין ו-MDMA במשקל כולל של 8 גרם.

2. ביום 28.05.2024, ניתנה החלטתו הראשונה של בית משפט השלום בבקשה להארכת מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. בפתח הדברים, הבהיר בית המשפט כי אמנם הכלל הוא שאין מקום להידרש לסוגיית מהימנות עדי התביעה בשלב המעצר; אך, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים ועיין בחומר החקירה בתיק, הוא התרשם כי: "[...] לא מדובר במקרה רגיל שבו אין מקום להידרש לטענות בדבר מהימנות הסוכן, וזאת בשים לב לכך שמחומר החקירה עולה כי לסוכן היה חוב כספי משמעותי למשיב"; וכי הסוכן יצר קשר עם המבקש לעניין אותו חוב. זאת ועוד, מחקירת המבקש עלה, כי הלה הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום וטען, כי המפגש בין השניים נועד להחזרת החוב לידו; עוד טען כי השניים השתמשו בסמים יחדיו. בנוסף נקבע כי במועד הרלוונטי להוצאת העסקה אל הפועל, קרי ביום 05.06.2023, לא נערך הסכם הפעלה ואף לא התקבל אישור המפעיל על ביצועה; בהקשר זה נקבע כי יש בכך משום פגיעה בזכות המבקש להליך הגון.

בית משפט השלום קבע כי כבר באמור לעיל יש כדי לפגום במהימנות הסוכן. בנוסף הודגש, כי הסוכן הסתיר בעדותו הראשונה את דבר החוב למבקש; ואף התגלה כי השתמש בסמים עם חשוד אחר בפרשה; בעייתיות נוספת נמצאה בחשש שמא הסוכן השתמש בסמים גם עם המבקש. יתר על כן נקבע, כי יש טעם לפגם בכך שעסקה זו, בניגוד לאחרות שביצע הסוכן, לא תועדה בווידיאו. כן הודגש כי הרשות החוקרת נדרשה: "לדקדק דקדוק יתר בחקירותיו ולעמת אותו עם כל טענות המשיב [הוא המבקש בהליך שבכותרת - ח' כ'] גם לגבי שימוש בסמים וגם לגבי כך שעסקת הסמים אינה אלא למעשה מפגש אגב החוב הכספי בין השניים. משהדברים לא נעשו, יש קושי מסוים לתת אמון בגרסת הסוכן כפי שהיא כלשונה".

3. נוכח האמור "[נמצא כי] קיימת תשתית ראייתית כנגד המשיב, אולם, יש בה חולשה מסוימת ובתוך כך אף קיימת פגיעה מסוימת בזכותו של המשיב להליך הגון".

בהמשך לכך נקבע כי: "[ככלל] בעבירות מסוג זה, כאשר מדובר במשיב שריצה מאסר בעבר, יש מקום לקבל תסקיר טרם בחינת איזוק אלקטרוני וזאת בשים לב לסעיף 22ג(ב) לחסד"פ. אולם, בהתאם לחוק, ניתן להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני מטעמים מיוחדים שיירשמו. בענייננו קיימים מספר טעמים חריגים ועיקרם הוא חולשה ראייתית ופגיעה מסוימת בזכות להליך הגון".

4. בהחלטה משלימה מיום 10.06.2024, נקבע כי ניתן להשיג את מטרת מעצרו של המבקש בדרך של איזוק אלקטרוני. זאת, לאחר שבחן בית משפט השלום את המפקחים המוצעים; ובשים לב לכך שהמבקש לא הסתבך בעבר בעבירות סמים; כי המבקש נעצר בגין האירוע שנה לאחר הגשת כתב

האישום, וכי זה הוא האירוע היחיד אשר יוחס למבקש מאז; וכן כי לאורך התקופה בה היה המבקש בקשר עם הסוכן לא ביצע עמו עסקת סמים נוספת.

5. כבר למחרת היום הגישה המשיבה ערר בנדון לבית המשפט המחוזי. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, טענה המשיבה כי לא היה מקום להורות על מעצר המבקש באיזוק אלקטרוני, שכן הקביעה כי ישנה חולשה בתשתית הראייתית קשורה למהימנות הסוכן, שצריכה להיבחן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב המעצר. כן נטען, כי מעצר באיזוק אלקטרוני לא ישלול את האפשרות שהמבקש יבצע עבירות דומות לאלו שיוחסו לו. מנגד, בא-כוח המבקש סמך את ידו על החלטת בית משפט השלום.

6. כאמור, ביום 25.06.2024 ניתנה החלטת בית משפט קמא מושא הבקשה שלפניי. בגדרה, בית המשפט נכנס בעובי הקורה של חומר הראיות, לרבות: הודעותיו של הסוכן במשטרה; זיכרון דברים מטעם מפעילו של הסוכן; דוח פעולה של המפעיל; הודעות בין הסוכן למבקש; הקלטת שמע של הסוכן; עימות בין המבקש לסוכן; הודעת המשיב בה הוא מזהה את עצמו בהאזנת סתר בשיחות עם הסוכן ומאשר את ההיכרות עם הסוכן; וכן הודעה נוספת של המבקש במסגרתה הוא מכחיש את המיוחס לו, וטוען כי הסוכן הפליל אותו הפללת שווא כדי להתחמק מלשלם לו את החוב הכספי.

בהתבסס על כל אלו נקבע, כי בשלב זה, המשיבה הניחה תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לחובת המבקש בעבירות המיוחסות לו. צוין, כי הודעות הסוכן שהוגשו בצד ראיות חיזוניות וכן נסיבות, קושרות את המבקש, ברף הנדרש בעת הזו, למיוחס לו בשני האישומים. כן נקבע כי: "כידוע, בשלב בחינת ראיות לכאורה בית המשפט אינו נדרש לשאלות העוסקות במהימנותם של העדים או במשקלן של הראיות [...] אכן, בית משפט השלום עמד על נקודה שיתכן שתהיה לה חשיבות בהליך העיקרי, אבל אין המדובר באינדיקציה מובהקת לבעיית מהימנות גרסת הסוכן, שעדיין היה בשלב הראשוני של הפעלתו ומסר את כל המידע הנדרש בעדות הניקיון [...] וכן טענותיו בנוגע למשקלן של הראיות, יתבררו במסגרת ההליך העיקרי, ואין בהן כדי לגרוע מהקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בשלב זה של ההליך" (ההדגשה במקור - ח' כ'). לבסוף נקבע, כי משאין מחלוקת על קיומה של עילת מעצר, נוכח העבירות המיוחסות לו ונסיבותיהן, יש להפנות את המבקש לתסקיר לשם בחינת חלופה למעצר - עובר לשחרורו - כמקובל. זאת, בניגוד לקביעת בית משפט השלום שנבעה מהשקפתו על המסכת הראייתית הלכאורית. משכך, בית משפט קמא הורה על המשך מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח; על החזרת עניינו לבית משפט השלום לשם קבלת תסקיר מעצר שיוגש תוך 30 ימים; תוך שהוא מורה כי רק לאחר מכן תינתן החלטה חדשה בבקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים.

7. מכאן הבקשה שלפניי. בבקשה נטען, בעיקרו של דבר, כי ענייננו מעלה סוגיה משפטית מהותית בעלת השלכות רחב, הנוגעת לזכותו של נאשם להליך הוגן בשלב המעצר. בהקשר זה נטען כי: "[אם] לא יבחנו ראיות באופן מדוקדק כבר בשלב המעצר אזי ייווצר מצב בו נאשמים שפסיפס הראיות כנגדם הינו לוקה בחוסר ימצאו עצמם מאחורי סורג ובריח [...] ונתונים לחסדיהן של קצינות מבחן אשר דורשות מהם לקחת אחריות בשלב המעצר ואם לאו יישארו במעצר". הוטעם, כי לשיטת המבקש שגה בית משפט קמא בקביעתו לפיה, על ההשגות בדבר משקל ומהימנות הראיות להתברר במסגרת ההליך

העיקרי בלבד. שכן, עניינו בתיק חריג, של סוכן סמוי שהיה עד לא מזמן עבריין בעצמו. כמו כן נטען כי בית המשפט המחוזי שגה עת התעלם מקביעות בית משפט השלום לגופו של עניין.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

9. כידוע, אמת המידה למתן רשות לערור מצומצמת ביותר, ורשות כאמור שמורה רק למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בשל נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבות לשם מניעת עיוות דין חמור, או נסיבות חריגות אחרות (בש"פ 5198/24 אלמו נ' מדינת ישראל (27.06.2024)). בניגוד לנטען, הבקשה לפני לא מעוררת שאלה משפטית עקרונית כאמור, משהיא נטועה בנסיבות המקרה הפרטני.

10. אף על-פי כן, ומשהגענו עד הלום, מצאתי להידרש לשני היבטים מרכזיים.

11. ראשית, כי בצד הכלל, שהתהווה בפסיקת בית משפט זה, לפיו בית המשפט הדין בתיק המעצר לא נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקלן של העדויות ישנו חריג; לפיו בית המשפט שלמעצר יידרש לכך, כאשר הוא סבור שישנן פירכות מהותיות וגלויות על פניהן בראיות (בש"פ 8031/08 איטח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.10.2008)). זאת, בניגוד למה שעלול להשתמע מהחלטתו של בית משפט קמא, שנוסחה באופן נחרץ.

12. שנית, ומבלי להביע עמדה בנדון לגופו של עניין - האפשרות להורות על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני עודנה על הפרק. אמנם, בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, הגיע למסקנה שונה בנוגע למסד הראייתי, מבית משפט השלום; ובכך, על אף אי הדיוק כאמור בפסקה לעיל, לא מצאתי הצדקה להתערב ב'גלגול שלישי'. ברם, הנפקות של החלטתו, בהקשרו, היא אך על הצורך בעריכת תסקיר מעצר בטרם החלטה בבקשה למעצר עד תום, בניגוד לקביעת בית משפט השלום כמובא בסיפא פסקה 3 לעיל. בהקשר אחרון זה, דומה כי אין צורך להכביר מילים על אודות חשיבותו של תסקיר המעצר כנדבך נוסף בהחלטה מושכלת האם נכון להסתפק בחלופת מעצר בעניינו של נאשם אם לאו (בש"פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמוחה, פסקה 9 (13.01.2011)).

13. בכפוף לאמור, הבקשה נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשפ"ד (4.7.2024).

ש ו פ ט

עמוד 4

